

Проект „Заедно в алтернатива за етнически диалог и необходимост от обединение - ЗАЕДНО ”, изпълнен с финансовата подкрепата на Центъра за образователна интеграция на деца и ученици от етническите малцинства,
Договор № БС-33.16-1- 006/ 02.10.2017 г.

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

Проект „Заедно в алтернатива за етнически диалог и необходимост от обединение - ЗАЕДНО“

Договор № БС-33.16-1-006/ 02.10.2017 г.

Реализиран в партньорство между П АЕГ „Томас Джеферсън“ и СУ „Св. Паисий Хилендарски“, с. Абланица

„ЗАЕДНО“

- Водеща организация: II АЕГ „Томас Джеферсън“, гр. София
- Партньор: СУ „Св. Паисий Хилендарски“, с. Абланица

Целеви групи

- 90 ученици от II АЕГ, включени в 9 групи за извънкласни дейности;
- 90 ученици от СУ „Св. Паисий Хилендарски“, включени в 9 групи за извънкласни дейности;
- 7 учители от II АЕГ и 9 учители от СУ „Св. Паисий Хилендарски“
- Непреки участници в проекта са всички ученици, учители и родители от II АЕГ и СУ „Св. Паисий Хилендарски“

Цели на проекта

- **Обща цел:** Развитие на процеса на интеграция на учениците от етническите малцинства, чрез обвързването му със съхраняването и развитието на културната им идентичност посредством съвместни извънкласни дейности.
- **Специфични цели:**
 - Формиране на етническа толерантност и приемане на представители на различни етноси;
 - Стимулиране на межкултурното разбиране и приемане на ученици от различни етноси;
 - Осъзнаване значимостта на общите елементи в традициите и културата на етносите, живеещи в България и преодоляване на натрупани обществени стереотипи;
 - Повишаване компетентността на учителите за формулиране и прилагане на интеграционни модели за извънкласни дейности с включване на компонент „интеркултурна компетентност“.

Извънкласни форми в СУ „Св.Паисий Хилендарски“

- **Клуб «Млад репортер»** - ръководител Сълзета Зейнева
- **Инструментална група за автентични песни и танци** – ръководител Арбен Терзиев
- **Клуб «Заедно за здраве»** - ръководител Мехмед Имамов
/ Иван Безев /
- **Клуб «Еколог»** - ръководител Юлвие Гърбева
- **Клуб «Виртуално пътешествие»** – ръководител Наджибе Ибраим
- **Клуб «Млад краевед»** - ръководител Асине Конедарева
- **Клуб «Млад картограф»** – ръководител Адиле Имамова
- **Творческо ателие «Абланче»:**
 - **Секция 1 (1 – 4 клас)**- ръководител Калинка Гайтанинчева
 - **Секция 2 (5 – 7 клас)**– ръководител Лидия Хавалъова

От 1998 г. директор на училището е г-н Мехмед Имамов

Клуб «Млад репортер» - ръководител Сълзета Зейнева

- анкетиране и интервюиране на ученици, родители, учители, общественици по проблемите на интеграцията;
- събиране на информация за проектните дейности на всички групи, анализиране и популяризиране, издаване на информационен бюлетин;
- дискусии между ученици, учители, родители, общественици на теми, целящи преодоляване на негативни стереотипи и дискриминационни нагласи спрямо различните етнически групи в България.

Есе на тема:

„Аз съм различен“

„Ти не си бял,
а цяла дъга от цветовете.
Ти не си черен,
а златен.
Ти не си просто националност,
а гражданин на света.“
/Сузи Касем/

Аз съм различна, да. Всички ние сме различни по свой собствен начин. Това ни прави уникални. Светът щеше да е твърде еднообразен, ако всички бяхме еднакви, ако всички бяхме перфектни! Но ние сме шарени – само с един бърз поглед около себе си можем да установим, че няма две еднакви коси, очи или сърца. Всеки един от нас е най-добрият в това да бъде самият себе си. Не бива да се срамуваме от различията, те правят света по-красив.

Това, че всеки един от нас има различни мисли, чувства и вярвания, не означава непременно, че ни отдалечава едни от други. Дори физиката доказва, че противоположностите се привличат. Тогава защо да не дадем шанс на различния? Защо да не се опознаем и открием красотата на различното? Нима всеки човек няма вътре в себе си цял един свят от мисли и чувства, които показват какъв е? Тогава какво лошо има в това да се докоснеш до един съвсем различен свят? И какво от това, че говорим на различни езици, имаме различна религия, етнос или традиции? Това ни прави уникални, прави ни истински човеци.

Благодарение на това, че сме различни светът е красив по хиляди различни начини. Във всеки човек може да се открие нещо неповторимо и това ни свързва. А хората, които наистина вярват в това, го показват. По света има твърде много примери за хора, които на пръв поглед са почти противоположни, но са заедно и постоянно откриват нови и нови неща един за друг. И това ги държи заедно – желанието да открият нещо различно и във всяко различно нещо да открият красотата. Такива хора трябва да дават пример на останалите, за да могат все повече и повече хора да осъзнаят, че никой не е перфектен.

Всеки от нас има пукнатини, драскотини, вдлъбнати и изпъкнати части – така всеки пречупва представата за света по свой собствен начин, вижда и чувства по различен начин. Това ни прави хора и не бива да се страхуваме да се опълчим на света и да покажем, че сме различни.

Когато самите ние приемем себе си такива, каквито сме – с добрите и лошите си страни, с паденията и възходите си, тогава и другите ще го направят. Когато разберем, че истинският човек не е перфектен, може би ще успеем да обикнем онези черти от себе си, които до скоро сме мразели. Може би ще осъзнаем, че това да си човек означава на първо място да обичаш себе си, а след това да обикнеш и различния.

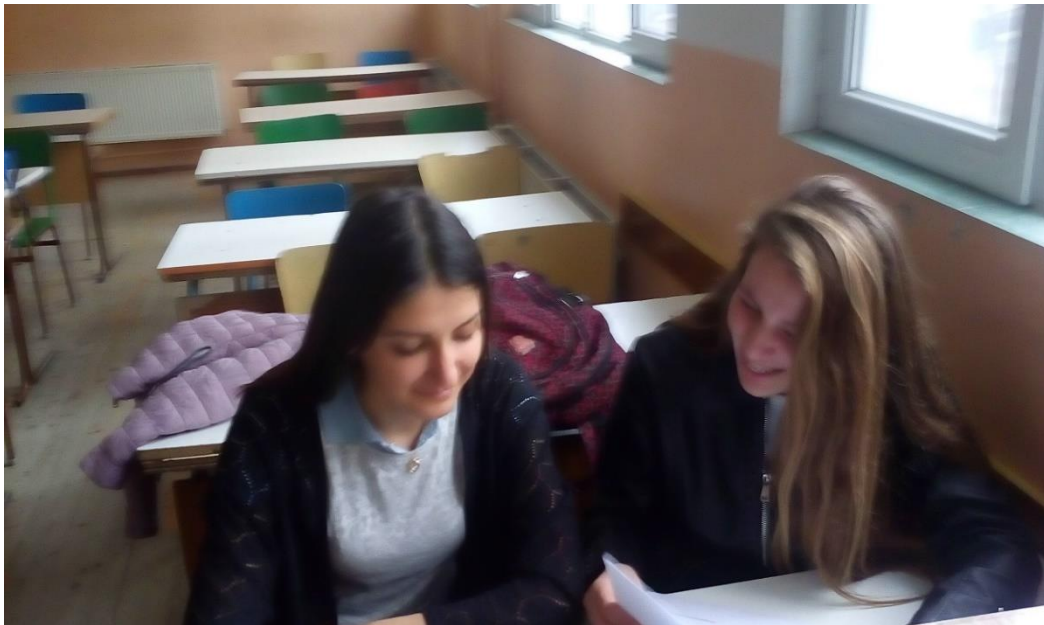
Понякога, ние, хората, сме толкова притеснени от това да бъдем изолирани, защото сме различни, че се опитваме да се променим коренно или се обвиняваме, че не сме достатъчно добри, а това е най – лошото. Никога не трябва да се съмняваме в стойността си. Трябва да се научим да уважаваме себе си и останалите. Луна Лъвгуд е казала: „Да си различен не е нищо лошо, просто означава, че си достатъчно смел да бъдеш себе си.“ И в тези думи се крие самата истина – трябва да сме силни и верни на себе си, дори и това понякога да означава, че ще бъдем упреквани и изолирани. Някои хора грешат като не са истински себе си, а други – като смятат различното за нещо лошо.

Аз вярвам, че Бог ни е създал различни, за да можем заедно да създадем свой силен свят. А това, че ти може да вярваш в друг бог или изобщо да не вярваш в богове е просто поредното нещо, което ни различава, но и сближава , защото аз искам да науча повече за теб и за начина, по който виждаш света, защото вярвам, че дори и да е коренно различен от моя, той пак ще е красив.

След всичко казано нека не забравяме, че все някъде има хора, които биха отхвърлили различията, просто защото е различен... за жалост има хора, които не са сигурни в себе си и за това държат другите да се променят. Аз мисля, че това е проблемът – когато някой не вярва в себе си и не може да бъде искрен, не можем да очакваме да приеме другите такива, каквито са. А за да се стигне до промяна, човек трябва да започне първо от себе си.

Обичай се, цени различното в теб и знай, че с това правиш света по – красив. Аз съм различна и не се страхувам да го покажа. Сега е твой ред – обогати реалността, бъди различен!

Силвет Метушева – 9 клас

Достатъчно етични и толерантни ли сме днес? (есе)

„Всички сме създадени по Божия образ и все пак така, че всеки е различен и неповторим. Няма двама души, които да са еднакви. Няма две сърца, които да бият в еднакъв ритъм. Ако Бог искаше всички да сме еднакви, щеше да ни създаде такива.” – казва Елиф Шафак.

Една планета, седем континента, милиарди хора...*Различни* религии, *различни* характери и тела, *различни* възгледи... *Различието*. Ще кажете, че то стои в основата на всички проблеми, които ни заобикалят? Че ако нямаше роми например, животът ни би бил по-спокоен? Че ако нямаше някой, който да има *различно* от моето мнение, всичко щеше да бъде по-лесно? Мислили ли сте си някое от тези неща някога? Защото ако да, то вие не сте достатъчно толерантни към *различието* и се надявам след това есе да разберете колко грешите... Истината е, че всъщност фактът, че сме различни, ни прави това, което сме, а „в свят, който можеш да бъдеш всичко, което поискаш, *бъди себе си!*”. Бъди *различен*, бъди, какъвто си. Изповядвай своята религия, без да се срамуваш от нея. Изразявай своето мнение, без да се страхуваш, че то може да не се приеме, защото е *различно*. Обличай се по свой начин, без да мислиш, че на някой това няма да му хареса. Защото *различието* ни прави красиви и защото благодарение на него сме неповторими. А нима ти не искаш да бъдеш неповторим? Има хора, които го искат. Но се опитват да го постигнат, като подражават на някого другого. Е, за тях мога да кажа само, че живеят в дълбока заблуда. Имало е и винаги ще има и такива, които ще съдят, ще се смеят и ще се подиграват на *различните*, без дори въобще да се замислят, че за тези *различни* те също си *различни*. Нима това не е така? Какво те кара да мислиш, че ти си нещо повече от другите? Защото хората, които изповядват твоята религия, са повече? И това те кара да смяташ, че другите са по-нищожни от теб? На такива хора ще кажа само: запознайте се с думата толерантност и научете какво значи етика. Опитайте се да разбирате и уважавате *различните* от вас и да ги приемате за свои равни, защото пред Бог всички сме такива.

Аз мисля, че в днешни дни хората живеят в най-толерантното време до сега. Но знаете ли? Не мисля, че това е достатъчно, защото още сме много далече от обществото, което трябва да бъдем. Защото още не всеки от нас се е научил да бъде толерантен.

А кога ще стане това? Когато видим някой различен и това дори не ни направи впечатление. А още повече да вземем да го унижаваме. Сега усещате ли на колко милиони километри сме от това да бъдем достатъчно етични и толерантни?

Все пак не мога да отрека, че е вярно, че се движим напред в това отношение. Някои нации по-бързо, други по-бавно, но все пак се опитваме да преодолеем неприемането на *различията*. В предишни времена хората са преминали през какво ли не, за да достигнат до равенство между мъжете и жените, между белите и тъмнокожите. Водили са се войни, докато се преодолеят предразсъдъците и схващанията, докато „*различните*” могат да изповядват свободно религията си.

Да, движим се напред, но още не сме достигнали целта си. Днес ние- хората, сме потопени в света на технологиите и занаятчиите все повече ще плуваме към дъното му. За добро или за лошо- не знам. Но знам, че обръщаме все по-малко значение на човека срещу нас. Че омаловажаваме общуването и взаимоотношенията, че се отнасяме с все по-малко уважение към хората и забравяме да бъдем толерантни. Да, живеем в най-толерантното време до сега, но ако се вгледаме в детайлите, има на къде още да се целим, защото трябва да се научим да обръщаме внимание на някои съвсем малки, но всъщност много важни, *човешки* неща. Мога да кажа, че повечето хора не разбират от какво огромно значение е общуването за преодоляване на различията между хората. Не разбират колко важно е уважението, за да има едно нормално разбирателство. Сътрудничество, търпимост, уважение, доверие... Хуманност. Нима толерантността иска много?

Не сме толерантни към *различието*. Това е един международен проблем, който изисква решение, защото, ако се реши, светът ще стане едно по-добро място за много хора и най-вече за тези, които са жертви на нетолерантността.

Голям проблем на днешното население например е неприемането на *различните* религии. Да, по закон хората могат свободно да изповядват своята религия. Но нима е достатъчно? Какво значение има това, когато останалите не могат да го приемат и все още подценяват и гледат с презрение на някоя забулена жена например? Каквото и да си говорим, етноцентризмът се проявява във висока степен. Хората приемат само своите ценности и традиции и се опитват да ги наложат на останалите, защото мислят, че са най-добри... На мен лично до сега не се е случвало да бъде отхвърлена заради религията, която изповядвам, но си мисля, че това е заради простия факт, че все още не съм се сблъсквала с многообразието на големия град. Но имам приятели, които са ми разказвали как върху техния груб са били хвърляни обиди заради религията им. Защото едните са мюсюлмани, а другите- християни. Защото едните са по-малко, а другите- повече. Какво значение има? Цялото интернет пространство е пълно с безброй случаи за тормозени деца в училище и извън него. Защо *различните* трябва да се чувстват неудобно, докато се разхождат например и някой им хвърля подигравателни погледи и обиди?

Защото този някой не е достатъчно толерантен? Защо не може да се промени тази непроява на морал и уважение и да си кажем: „Те са *различни* и това е хубаво!” !?

За да бъдем достатъчно етични и толерантни, трябва минимално да намалим насилието и вредата, тормоза и егоизма си. Трябва да спрем да искаме да доминираме над другите. Как да стане това? Приемайте хората такива, каквито са заедно с тяхното поведение и ценности. Помагайте им, а ако не можете да им помогнете, поне се опитайте да не им вредите. Поставете се на тяхно място. Само за момент. И ще видите, че не бихте искали с вас да се държат така, както вие се държите с *различните*.

Нелсън Мандела казва: „ Ненавиждам расовата дискриминация и всичките и проявления. Борил съм се срещу нея през целия си живот, боря се сега и ще се боря до края на дните си”. Някъде по света има хора, които са достатъчно етични и толерантни. Малко са, да, но ги има. Хора, които се опитват да препишат тези две невероятни качества и на останалите. Нашият проект с II АГ „Томас Джеферсън” е една наистина добра идея, чиято цел е такава- да се преодолеят *различията* между етносите, да се научим да уважаваме останалите , защото те не са нещо по-малко от нас. Защото аз съм човек, ти си човек, всички сме човеци. И това би трябвало да е от най-голямо значение. Цвят на кожата, *различни* религии, мнения, възгледи, дрехи, височина, сексуалност, полове... Усещате ли от колко второстепенно значение са тези неща, когато ние всички сме човеци? Когато това е нещото, което ни обединява, трябва да има и неща, които ни правят различни. И ние трябва да се научим да бъдем толерантни и да се научим да приемаме тези неща с разбиране. Не като видим някои гей-двойка в мола , да я гледаме с отвращение. Да, за теб може това да е непонятно, в което няма нищо лошо. Но когато се отнесеш с неуважение и присмех, това вече говори що за човек си и на какво ниво е твоята толерантност.

По света няма две еднакви същества. Тогава защо някои хора не могат да приемат това? Защо не могат да го приемат като един факт, като нещо, което просто трябва да бъде така? Защото факт е, че сме *различни* и факт е, че това ни прави красиви. Защото именно *различието* прави живота цветен и интересен. Защото без него планетата щеше да е сива така, както е сива една стена преди графитите да ѝ вдъхнат живот. Това е нещо уникално. Защо го отхвърляме?

Майка Тереза е казала: „ Вярно е –всичко, което правя е само капка в морето. Но ако не правех всичко, което мога, капките в морето щяха да са с една по-малко”. Събрали сме се тук, за да преодолеем етническите *различия*. Нека ние да добавим капка в морето на толерантността, защото „капка по капка вир става”. Знаете ли? Всеки път, когато използвах думата „*различен*”, я правих в *различен* шрифт. Нима така не е по-красиво?

Шаная Дерменджиева – 9 клас

Инструментална група за автентични песни и танци – ръководител Арбен Терзиев

- популяризиране сред ученици, родители и учители красотата на народния фолклор и самобитността на българските традиции в различните региони от страната по отношение на музика, песен и танц;
- възможност за реализиране на съвместни дейности с родители и самодейци от с. Абланица, с цел предаване на опит между поколенията и съхраняване и развиване на културната идентичност на учениците.

Интервю с г-н Терзиев

1. Какво ви мотивира да участвате?

> „Запазване и съхраняване на българския фолклор, местен фолклор.”

2. Какво ви насочи към конкретното заглавие на вашия клуб?

> "Фолклорна въртележка" е символиката за всички фолклорни области в България, които изпълняваме като танци и песни.”

3. Каква е целта на вашия клуб, освен сближаване и преодоляване на различията?

> „Усвояване и популяризация на местния фолклор сред младите хора.”

4. Учениците от клуба сами ли пожелаха да участват или трябваше много да ги мотивирате?

> „ Въобще не съм ги мотивирал, те сами изявиха желание. Даже желаещите са много повече, но няма възможност за взимане на повече ученици.”

5. Включили ли сте родители, които да участват във вашите конкретни занимания?

> „ Включени са в раздела "помощ" - преди концерти, при ползване на носии, венчета, допълнителни аксесоари към носиите.”

6. Как преминава обикновено един ваш час по проекта?

> „ С веселие, танци, песни.”

7. Какъв ще бъде крайният продукт на вашия клуб?

> „ Концерт на 12.05. 2018 г. Заповядайте и вие.”

8. Бихте ли ни предоставили снимков материал от вашата група на по-късен етап?

> „Може, да.”

9. Според вас какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища?

> „ Обмяна на опит, тъй като те са в шопска фолклорна област, ние сме в пиринска фолклорна област и имаме различни традиции и обичаи, както и танци и песни.”

10. Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно интересни и атрактивни, както тези в 2 АГ „Томъс Джеферсън”?”

> „ Да, атрактивни са.”

11. Как чрез вашата дейност ще се преодолеят различията между хората?

> „ Важно е уважението между отделните етноси. Това е най-важният елемент. Ако постигнем това нещо, значи сме постигнали целта си.”

12. А какво ще пожелаете на нас- учениците от клуб „Млад репортер”?

> „Бъдете по-настойчиви, бъдете любознателни в задаването на въпросите си, за да може да проучвате и да популяризирате нашия клуб.”

Интервюто взеха: Шаная Дерменджиева и Силвет Метушева

Клуб «Заедно за здраве» - ръководител Мехмед Имамов / Иван Безев /

- привличане на семейството и родителската общност в проектните дейности с цел информираност за ползите от модерното образование на децата в една иновативна училищна среда, осигуряваща здраве, комфорт и удоволствие от обучението;
- спортът и здравето – условие за пълноценна социализация на децата и учениците от етническите малцинства.

1. Каква е основната цел на вашия клуб освен сближаване и преодоляване на различията?
 - Основната цел е надграждане на качествата на учениците, които сме включили в клуба да участват и мотивиране за успехи.
2. Учениците сами ли пожелаха да се включат или трябваше много да ги мотивирате?
 - Ами нямаше нужда от мотивация, всички ученици доброволно изявиха желание да участват, така че не беше необходима мотивация.
3. Включили ли сте родители, които да участват във вашите конкретни занимания?
 - Да, имаме една представителна изява с родители и нещото по-различно, което сме включили също така в проекта, е участие или състезание с учители, освен двете състезания, които имаме с II АГ “Томас Джеферсън” тук и в столицата.
4. Как обикновено преминава един от вашите часове по проекта?
 - Часовете по проекта са по-емоционални от обикновено. След загревката се опитваме да наблегнем на нещата, които отчитаме като пропуски, след като анализираме... За овладяване на топката, за посрещане на топката... Общо взето наблягаме на пропуските, които имат учениците.
5. Какъв ще бъде крайният продукт на вашия клуб?
 - Надявам се, когато приключи целият проект, учениците да са усъвършенствали всичко, което сме заложили в разпределението през годината.
6. Според вас какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища?
 - Спортът винаги е сближавал хората, така че мисля, че ще е положителен ефектът, защото се създават нови контакти, приятелства...
7. Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно интересни като тези във II АГ?
 - Да, аз мисля, че нашето училище по никакъв начин не отстъпва на другите училища, така че това, което сме предвидили като програма няма да е по-малко атрактивно от това във II АГ.
8. Какво ще пожелаете на нас, участниците в клуб “Млад репортер”?
 - Желая ви много здраве най-напред, после да се чувствате удовлетворени от това, което вършите, да отразявате винаги така нашите участия и да се виждаме по-скоро.

Добре. Благодарим ви за отделеното време. До нови срещи!

Интервюто взеха: Силвет Метушева и Шаная Дерменджиева

Клуб «Еколог» - ръководител Юлвие Гърбева

- запознаване с екологични проблеми на населеното място, свързани и с дейността на местните заводи;
- изготвяне на предмети от пластмасови, хартиени, стъклени и други отпадъци с участието на родителите

Интервю с г-жа Юлвие Гърбева – ръководител на клуб „Еколог“

Здравейте, ние сме ученици от клуб „Млад репортер“

1. Бихте ли ни отделили време за едно интервю ?

- Да, разбира се.

2. Вие сте ръководител на група по проект "Заедно", какво ви мотивира да участвате в проекта ?

- Състоянието на околната среда в с.Абланица и възможността за контакти с колеги и ученици от училището.

3. Какво ви насочи към конкретното заглавие на вашия клуб ?

- "Еколог"- "гореща точка", актуален проблем в световен мащаб, насочване на вниманието на хората от селото към замърсителите и влиянието им върху човешкото здраве. Опит за повишаване нивото на екокултурата на всички нас.

4. Учениците от вашия клуб сами ли пожелаха да участват или трябваше много да ги мотивирате ?

- Да.

5. Включили ли сте родители, които да участват във вашите конкретни занимания ?

- Да, конкретно имат задачата да предават събрани батерии в определени за целта пунктове.

6. Какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища, според вас ?

- Затопляне на отношенията, независимо от разликата в религиите, обогатяване на миогледа на нашите ученици и обратно за начина на живот, бита, културата и т.н.

7. Как преминава обикновено един ваш час по проекта ?

- Зависи от часа. Има конкретни теми, цели и задачи. От изработване на сувенири, до посещение на забележителни или замърсени места.

8. Какъв ще бъде крайният продукт на вашия клуб ?

- Повишаване на знанията по отношение на опасността от замърсяване. Обръщане внимание на промишлените отпадъци на нерегламентирани сметища и разбира се, красиви сувенири от пластмасови отпадъци и други материали.

9. Бихте ли ни представили снимков материал от вашата група на по-късен етап ?

- Да, разбира се.

10. Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно интересни и атрактивни, както тези в II английска гимназия Томас Джеферсън ?

- Смятам, че някои са по-интересни.

11. Как чрез вашата дейност ще се преодолеят различията на хората ?

- Темата за замърсяването на Земята е всеобща, не подбира пол, възраст, етнос, всички са изложени еднакво на опасността, които крият замърсителите. От само себеси обектът на нашето внимание обединява хората дори от цял свят.

12. А какво ще пожелаете на нас - Участниците в клуб „Млад репортер“ ?

- Пожелавам активно да се включвате по наболелите проблеми навсякъде и да имате активна гражданска позиция. Да не се страхувате да изказвате мнения или да отразявате истината, такава каквата е.

Успех!

Благодарим Ви за отделеното време и вниманието, което ни оказахте. До нови срещи!

Интервюто взеха: Нели Балиева и Арбен Гущеров

Клуб «Виртуално пътешествие» – ръководител Наджибе Ибраим

- създаване на интерактивни мултимедийни продукти чрез общоприложни програми, отразяващи историческите и културни забележителности чрез виртуално пътуване по маршрут с. Абланица - гр. София;
- създаване на анимации, демо дискове, презентации и интерактивни приложения с цел успешна социализация и ефективна интеграция на учениците от етническите малцинства

Интервю с г-жа Ибраим- ръководител на група „Виртуално пътешествие”

-Здравейте, ние сме от клуб „Млад репортер” Аз съм Алтен Ханьова, а това е Селина Юрукова. Бихте ли ни отделили време за едно интервю?

-Да, разбира се!

-Благодарим Ви!

- Вие сте ръководител на група „Виртуално пътешествие” по проект „ЗАЕДНО” . Какво Ви мотивира да участвате в проекта?

-Винаги съм се интересувала и ме е привличало различното у хората. Интересувам се от възможностите за прилагане на интеграционни модели в извънкласните дейности и смятам, че открих моето място.

-Какво Ви насочи към конкретното заглавие на Вашия клуб?

-Тъй като съм учител по информационни технологии смятам, че чрез възможностите на информационните и комуникационните технологии бихме могли с учениците да направим едно виртуално пътуване в двата района- Абланица и София, да посетим забележителностите им и да се докоснем до техните традиции и обичаи.

-Учениците от Вашия клуб сами ли пожелаха да участват, или трябваше да ги мотивирате?

-Групата, която участва в проекта, са деца от 5.клас, които предварително бяха запознати с дейностите на проекта и които прецених, че биха се справили отлично с възложените им задачи. Децата са много щастливи, че се занимават с нещо различно от ежедневните им занимания.

- Включили ли сте родители, които да участват във Вашите конкретни занятия?

-Да, разбира се. При събиране на част от материалите, които са ни нужни за подготовката на нашия електронен продукт, участие ще вземат и някои по- активни родители. При посещения на забележителностите в Абланица също ще присъстват родители, които освен с присъствие, ще ни зарадват и с разкази на легенди, свързани с историята на селото.

-Информирани ли са родителите за Вашата дейност?

-Да. Те подписаха заедно с учениците декларация, с която бяха запознати с дейностите на клуба. Проведохме ии среща- разговор заедно с ученици и родители, за да уточним план- програмата на клуба.

-Какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища, според вас?

-Според мен всичко това е прекрасно, както за учениците, така и за учителите. Ще можем и двете училища да обсъдим проблемите, които съществуват при етническите малцинства. Ще изградим приятелски връзки между ученици и учители.

-Как преминава обикновено един Ваш час?

-Часовете ми протичат динамично. Събираме материали и подготвяме крайния продукт, заложен като цел на клуба, който ще можете да видите в края на проекта в началото на месец май.

-А какъв ще бъде крайният продукт?

-Интерактивна презентация с електронна карта на маршрутите.

-Бихте ли ни предоставили снимков материал от Вашата група на по-късен етап?

-Част от снимките са представени под формата на платно в SWAY/ Офис 365/ и са качени в сайта на училището и училищната облачна платформа.

-Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно атрактивни и интересни, както тези във Втора английска езикова гимназия „Томас Джеферсън“?

-Смятам, че заложените дейности са достатъчно атрактивни и интересни както за Втора АЕГ, така и за нашето училище. Надявам се, че ще продължим партньорството си с тях, за да обменяме още опит и да създаваме приятелски взаимоотношения между децата от двете училища. По този начин те преодоляват различията и разчупват създадените стереотипи.

-А какво ще пожелаете на нас, участниците в клуб „Млад репортер“?

-Не спирайте да търсите различното и непознатото. Бъдете единни, бъдете толерантни за нов, обединен свят!

-Благодарим за отделеното време и внимание. До нови срещи!

Интервюто взеха: Алтен Ханьова и Селина Юркова

Клуб «Млад краевед» - ръководител Асине Конедарева

- проучване на краеведска литература за родния край;
- изработване на родословни дървета;
- викторина с въпроси за маршрута София – Абланица и неговите особености.

Интервю с г-жа Асине Конедарева

- Здравейте, ние сме от клуб „Млад репортер”. Аз съм Руслан Ханъов, а това са Кевин Юруков и Ерол Гърбев. Бихте ли ни отделили време за едно интервю?
- Да, разбира се!
- Благодарим Ви !
- Вие сте ръководител на клуб „Млад краевед“ по проект „ЗАЕДНО”. Какво Ви мотивира да участвате в проекта?
- Мотивира ме запознаването с историята на нашия край и издирването на краеведска литература, свързана с бита и историята на нашето село.
- Какво Ви насочи към конкретното заглавие на Вашия клуб?
- Към заглавието ме насочи ръководството на СУ “Св. Паисий Хилендарски“ с.Абланица.
- Учениците от Вашия клуб сами ли пожелаха да участват, или трябваше да ги мотивирате?
- Сами пожелаха да вземат участие, след като се запознаха с дейностите, които ще осъществят в клуба.
- Включили ли сте родители, които да участват във Вашите конкретни занимания?
- Не.
- Информирани ли са родителите за Вашата дейност?
- Да, те са информирани за заниманията, които ще се осъществят в клуба.
- Какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища, според Вас?
- Взаимно опознаване на историята и миналото на различните региони.
- Как преминава обикновено един ваш час по проекта?
- В разглеждане и изучаване на местни занаяти, изработване на различни ръкоделия, изготвяне на исторически книжки на рода на всеки един участник, изготвяне на родословни дървета и търсене на краеведска литература.
- Какъв ще бъде крайният продукт?

- Книжки за историята на моя род, родословни дървета, автентични ръкоделия и краеведски книжки.
- Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно атрактивни и интересни, както тези във Втора английска езикова гимназия „Томас Джеферсън“?
- Да, смятам, защото има различни продукти, които учениците не са подготвяли и се включват активно и е много интересно.
- А какво ще пожелаете на нас, участниците в клуб „Млад репортер“?
- Много творчески успехи!
- Благодарим Ви за отделеното време и внимание, което ни оказахте! До нови срещи!

Интервюто взеха: Руслан Ханъов,Кевин Юруков и Ерол Гърбев

Клуб «Млад картограф» – ръководител Адиле Имамова

- изработване на топографска карта на с. Абланица и на маршрута с. Абланица – София;
- съвместно с родителите опознаване на землището на с. Абланица по изработената топографска карта и придобиване на умения за ориентиране по карта

Интервю с г-жа Адиле Имамова

- Здравейте, ние сме от клуб „Млад репортер”. Аз съм Руслан Ханъов, а това е Кевин Юруков. Бихте ли ни отделили време за едно интервю?
- Да, разбира се!
- Благодарим Ви !
- Вие сте ръководител на група „Млад картограф“ по проект „ЗАЕДНО”. Какво Ви мотивира да участвате в проекта?
- Мотивира ме изработването на топографска карта с помощта на учениците и техните родители.
- Какво Ви насочи към конкретното заглавие на Вашия клуб?
- Към заглавието ме насочи продуктът, който ще изработим, а именно топографска карта на с. Абланица и отбелязване на всички природни забележителности от с. Абланица до град София.
- Учениците от Вашия клуб сами ли пожелаха да участват, или трябваше да ги мотивирате?
- Обясних им необходимостта от ГИС, които навлизат в съвременния живот на хората и те сами изявиха желание да се включат в клуба.

- Включили ли сте родители, които да участват във вашите конкретни занимания?
- Да, при изучаването на местностите на селото.
- Информирани ли са родителите за Вашата дейност?
- Да, родителите са информирани.
- Какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища, според Вас?
- Запознаване с природните забележителности от село Абланица до град София.
- Как преминава обикновено един ваш час по проекта?
- Учениците идват с голямо желание и интерес в часовете по проекта и взимат активно участие.
- Какъв ще бъде крайният продукт?
- Крайният продукт ще бъде топографска карта на село Абланица.
- Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно атрактивни и интересни, както тези във Втора английска езикова гимназия „Томас Джеферсън“?
- Да, при нас е интересно и забавно.
- А какво ще пожелаете на нас, участниците в клуб „Млад репортер“?
- Много творчески успехи!
- Благодарим Ви за отделеното време и внимание, което ни оказахте! До нови срещи!

Интервюто взеха: Руслан Ханъов и Кевин Юруков

Творческо ателие «Абланче»:

- Секция 1 (1 – 4 клас)- ръководител Калинка Гайтанинчева
Секция 2 (5 – 7 клас)– ръководител Лидия Хавальова

- изработване на творби за украса на помещения;
- популяризиране на дейността чрез изложби, базари, пресъздаващи миналото на региона и културите на етническите малцинства

Интервю с г-жа Калинка Гайтанинчева- ръководител на Секция 1 „Абланче“

1. Вие сте ръководител на група по проект „Заедно”. Какво ви мотивира да участвате?
 - Значи мотивите са много, но те се уповават на една основна причина- да се запознаем и опознаем с други училища, техните ученици, учители и родители, да покажем себе си, за да се огледаме заедно в огледалото на образованието в България.
2. Какво Ви насочи към конкретното заглавие на Вашия клуб?
 - Вече 23 години работя в Абланица и тя стана като второ мое родно място, защото тук израснах и се развивам като учител. „Абланче”- това име е емблематично за селището и нека малките ученици да го запомнят и се гордеят с него. „Абланче” значи родна стряха, значи минало, без което не можем да учим в настоящето и да мислим за бъдещето.
3. Учениците от клуба сами ли пожелаха да участват или трябваше много да ги мотивирате?
 - Имаше толкова много желаещи, че трудно беше да ги насоча към други клубове и то към проект „Твоят час”. Останаха тези, които имат заложби за рисуване,

творческо мислене. Но клубът е отворен за всички, той се посещава и от други ученици, извън списъка.

4. Каква е основната цел на Вашия клуб освен сближаване и преодоляване на различията?
 - Чрез изкуството да покажем на нашите приятели от II АЕГ „Томас Джеферсън” и на други училища в България колко красиви и забележителни са фолклорните мотиви и традиционните предмети от бита на абланичани.
5. Включили ли сте родители, които да участват във вашите конкретни занимания?
 - Да, те ще се включват в процеса на работа и ще помагат и в домашни условия за довършване на творбите и други предмети.
6. Как преминава обикновено един ваш час по проекта?
 - Спокойно, понякога много ентузиазирано, дори се започва с дискусия по темата, която прераства в спор, който се нуждае от рефер. Тогава викаме майка, баба, някой друг близък, който да разкаже какъв е обичаят, традицията или характерната особеност за абланишкия фолклор, така че родителите са постоянно с нас.
7. Какъв ще бъде крайният продукт на Вашия клуб?
 - Това ще е един творчески кът с всички изработени предмети и творби в ателието.
8. Бихте ли ни предоставили снимков материал от Вашия клуб?
 - Да, разбира се. Ще има много снимки. Те ще бъдат предоставени на вас и в училището ще направим една хубава фото-изложба.
9. Според вас какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища?
 - Голям. Традицията продължава, приятелството между двете училища е уникално и то ще се затвърждава през годините. А този проект ще бъде поредният апел към света, че заедно в алтернативата за етнически диалог и необходимост от обединяване, ние ще успяваме във всичко и ще бъдем по-добри.
10. Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно интересни и атрактивни като тези в II АЕГ „Томас Джеферсън”?
 - Всяко произведение на изкуството е атракция, така че всички от II АЕГ ще бъдат очаровани от нашите творби, а сигурно и ние от техните.
11. Как чрез вашата дейност ще се преодолеят различията между хората?

- Чрез красотата, изяществото и уникалността на местните фолклорни елементи от бита ще победим невежеството и злобата и ще докажем, че различията между хората са фактор за обединяване и сила във всяко демократично общество.

12. Какво ще пожелаете на нас, участниците от клуб „Млад репортер“?

- Уважаеми репортери, внимавайте да не пропуснете нещо от дейностите на клубовете! Отразявайте всяка точка и запетайка и успех във всичко!

Интервю с г-жа Лидия Хавальова- ръководител на Секция 2 „Абланче“

Младите репортери: Здравейте, ние сме ученици от клуб „Млад репортер“. Бихте ли ни отделили време за едно интервю?

Г-жа Хавальова: Разбира се, за ученици винаги бих отделила време, без значение по какъв повод!

Младите репортери: Вие сте ръководител на група по проект „Заедно“, какво ви мотивира да участвате в проекта?

Г-жа Хавальова: Достатъчно е, че ще работя „За“ културната идеалност на децата и че източник на взаимното опознаване и уважение в училищната среда ще бъде себеизразяването на учениците.

Младите репортери: Учениците от вашия клуб сами ли пожелаха да участват или трябваше много да ги мотивирате?

Г-жа Хавальова: Не бе нужна мотивация, защото участниците в творческо ателие са учениците с добро въображение и с изявени творчески способности, запознати с дейността на групата.

Младите репортери: Включили ли сте родители, които да участват във вашите конкретни занимания?

Г-жа Хавальова: За родители вратите на ателието са винаги отворени. Често с огромен интерес наблюдават нашите занимания и така се включват в тях с удоволствие.

Младите репортери: Какъв ще бъде ефектът от проекта за двете училища, според Вас?

Г-жа Хавальова: Мисля, че ще се създаде добра социализация на децата и учениците, ще се постигне взаимно опознаване, обмяна на добри практики и ефективна интеграция на „различните“.

Младите репортери: Как преминава обикновено един ваш час по проекта?

Г-жа Хавальова: Заниманията ни започват с нетърпение, създава се творческа атмосфера, всеки според въображението си изразява себе си и на определен етап се прави конференс.

Младите репортери: Какъв ще бъде крайният продукт на вашия клуб?

Г-жа Хавальова: Крайният продукт на нашето ателие мисля, че основно ще бъде социализацията и уважението на учениците към останалите и не на последно място- поглед към красотата в ученическите творби под формата на изложба.

Младите репортери: Бихте ли ни предоставили снимков материал от вашата група на по-късен етап?

Г-жа Хавальова: Задължително!

Младите репортери: Смятате ли, че заложените дейности са достатъчно интересни и атрактивни, както тези във Втора английска гимназия Томас Джеферсън?

Г-жа Хавальова: Съдейки по изразеното нетърпение на участниците в ателието, мисля че им е интересно. Забелязва се, че чрез експериментирането с материали и техники, децата се себеизразяват и себеопознават, откриват у себе си впечатляващи таланти и неподозирана красота, която се пренася и в общуването помежду им.

Младите репортери: Как чрез вашата дейност ще се преодолеят различията на хората?

Г-жа Хавальова: Чрез творческата атмосфера, чрез изработените творби, чрез начина на работа всеки несъзнателно показва най-доброто и най- красивото у себе си, достойно за уважение.

Младите репортери: А какво ще пожелаете на нас - Участниците в клуб „Млад Репортер“?

Г-жа Хавальова: Участници в клуб „Млад репортер“, търсете отговори на всеки въпрос, бъдете усърдни в учението, станете най-добри в това, с което искате да се занимавате, сбъднете мечтите си и покорете нови върхове! Дерзайте напред!

Младите репортери: Благодарим за отделеното време и вниманието, което ни оказахте. До нови срещи!

РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРОЕКТНАТА ДЕЙНОСТ

- Развиване и усъвършенстване на интелектуалните и творческите заложби на учениците, включени в проекта;
- Спомагане за съхраняване и развиване на културната идентичност на децата и учениците от етническите малцинства;
- Оpozнаване и уважение към културната идентичност на учениците от различните етнически малцинства;
- Формиране на важни личностни качества като мотивация за качествено образование, екипност, толерантност и сензитивност към обществено значими проблеми като интеграцията на етническите групи в условията на гражданско общество и преодоляване на негативни нагласи;
- Повишаване компетентността на учителите от II АЕГ и СУ „Св. Паисий Хилендарски“ за формулиране и прилагане на интеграционни модели за извънкласни дейности и умения за работа в мултиетническа среда, чрез обмяна на добри практики.

